

Molnár Zoltán Gábor

mozow@math.bme.hu

Az FDSz BME alapszervezetének jelöltje vagyok

Az ELTÉ-n végeztem matematika–fizika tanár szakon, a BME-s matematikus doktori képzést is beleszámítva közel húsz éve dolgozom az egyetemen, jelenleg a Matematikai Intézetben. Ismerem a folyosói beszélgetések súlyát, a túlterheltséget, a láthatatlan munkát, a túl sok adminisztrációt.

Három évig voltam közalkalmazotti tanács tag, most az üzemi tanács keretei között folytatnám a munkavállalók képviselését. Az elmúlt néhány év, amit közvetlenül magunk mögött tudhatunk, nagyon turbulens volt az egyetemi demokrácia szempontjából. Sokat változott az, ahogyan az egyetemről gondolkodunk. Javára vált a szervezetnek, hogy olyan alulról jövő kezdeményezések értek el sikereket, amelyek becsatornázták azok hangját is, akiket korábban nem hallhattunk. Még ha az üzemi tanács intézménye jogilag nem is túl erős, akkor is belakhatjuk, megtölthetjük tartalommal. Ezt próbáltam tenni az utóbbi időben is – és azt hiszem, sikeres voltam ebben.

Fontosnak tartom, hogy az oktató-kutató és a nem oktató-kutató kollégák érdekei egyszerre legyenek képviselve – sőt, jó lenne, ha közös érdekeink lennének a vezetőséggel is. Az egyetem akkor működik jól, ha nem négy különálló, eltérő érdekekkel rendelkező kör – vezetők, oktató-kutatók, asszisztencia és hallgatók –, és nem nyolc különálló egyetemenként működő kar alkotja, hanem egyetlen közösségként gondolunk magunkra. Azt is mondhatnám: akkor működünk jól, ha egyetemlegesen az érdekeink és céljaink. Ebben a szellemben indulok az üzemi tanács választáson.